

Farnost Sv. Apoštola Pavla, Pouchov, Hradec Králové

Nedělní farní zpravodaj 32/25

27. neděle v mezidobí

5. října LP 2025

Barva zelená. Mše vlastní. Gloria.

Liturgický cyklus C

Odp. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

K zamyšlení:

„Mít tak moc hory přenášet,“ mohli bychom si povzdechnout. A co když to jde? Ne, dnešní neděle neslibuje žádné ezoterické kejkle s energiemi. Nabízí ale zastavení nad fenoménem víry. Co víra je a jak se projevuje? Jaký je rozdíl mezi „věřit v něco“ a „věřit někomu“? Modleme se dnes za dar víry pro sebe i pro naše blízké.

Komentáře k liturgickým čtením:

1. čtení: Hab 1,2-3; 2,2-4

Habakuk vystupuje před rokem 597 př. Kr., kdy Judsko prožívalo již deset let ohrožení od Babyloňanů. První část knihy se skládá z Habakukových otázek kladených Bohu a Božích odpovědí. Poslední věta naší perikopy je zcela zásadním argumentem v textech Nového zákona (Řím 1,17; Gal 3,11; Žid 10,38). Hebrejské slovo „emuná“ znamená „věrnost“, ale i „víru“ a odvozuje se od něj i slovo Amen.

2. čtení: 2 Tim 1,6-8.13-14

Pokračujeme v četbě pastorálních listů. Timoteus byl spolupracovníkem svatého Pavla a později biskupem v Efezu. V textu narazíme na poznámky k tehdejší praxi církve, jako bylo vzkládání rukou v rámci biskupského svěcení či chápání víry jako svěřeného pokladu, tedy čehosi tradovaného – předávaného.

Evangelium: Lk 17,5-10

V předchozích textech nedělních evangelií se mluvilo o bohatství (Lk 16). Jde nejen o to být nespoutaný majetkem, ale k dosažení Božího království je třeba odpouštět (verše 3-4), věřit a s vírou jednat (verše 5-6), ale také mít pravdivé povědomí, kým jsme my a kým je Bůh (verše 7-10).

Z katecheze papeže Lva: Bůh odpouští, pozvedá, navrácí důvěru

Středobod naší víry a jádro naší naděje jsou pevně ukotveny v Kristově vzkříšení. Při pozorné četbě evangelií si uvědomujeme, že toto tajemství je překvapivé nejen proto, že jeden člověk – Syn Boží – vstal z mrtvých, ale také kvůli způsobu, jakým se k tomu rozhodl. Ježíšovo vzkříšení totiž není okázalým triumfem, není pomstou ani odplatou jeho nepřátelům. Je to úžasné svědectví o tom, jak láska dokáže povstat po velké porážce a pokračovat ve své nezadržitelné cestě.

Když se zvedáme po nějakém zranění způsobeném jinými, často je naší první reakcí hněv, touha někomu oplatit to, co jsme utrpěli. Zmrtvýchvstalý (Ježíš) tak nereaguje. Po svém vystoupení z podsvětí se Ježíš nijak nemstí. Nevrací se prostřednictvím mocných gest, ale s mírností projevuje radost z lásky, která je větší než jakékoli zranění a silnější než jakákoli zrada.

Vzkříšený (Ježíš) necítí žádnou potřebu zdůrazňovat nebo potvrzovat svou nadřazenost. Zjevuje se svým přátelům – učedníkům – a činí tak s velkou diskrétností, aniž by si vynucoval jejich schopnost přijetí. Jeho jediným přáním je vrátit se do společenství s nimi a pomoci jim překonat pocit viny. Vidíme to velmi dobře ve večeřadle, kde se Pán zjevuje svým přátelům uzavřeným ve strachu. Je to okamžik, který vyjadřuje mimořádnou sílu: Ježíš, poté co sestoupil do hlubin smrti, aby osvobodil ty, kteří v ní byli uvězněni, vstupuje do uzavřené místnosti lidí ochromených strachem a přináší dar, ve který by se nikdo neodvážil doufat: pokoj.

Jeho pozdrav je prostý, téměř obyčejný: „Pokoj vám!“ (Jan 20,19). Ale je doprovázen gestem tak krásným, že je téměř nepatřičné: Ježíš ukazuje učedníkům své ruce a bok se stopami utrpení. Proč ukazovat rány právě před těmi, kteří ho v těch dramatických hodinách zapřeli a opustili? Proč neskrýt ty stopy bolesti a zabránit tak opětovnému otevření ran způsobených zahanbením?

Evangelium však říká, že když učedníci uviděli Pána, zaradovali se (srov. Jan 20,20). Důvod je hluboký: Ježíš se nyní plně smířil se vším, co vytrpěl. Není v něm ani stín zášti. Rány neslouží k výčitkám, ale k potvrzení lásky silnější než jakákoli nevěra. Jsou důkazem toho, že právě v okamžiku našeho selhání se Bůh nestáhl. Nevzdal se nás.

Tak se Pán ukazuje nahý a bezbranný. Nežádá, nevydírání. Jeho láska neponižuje; je to pokoj toho, kdo trpěl z lásky a nyní může konečně prohlásit, že to mělo smysl.

Celý text:

<https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2025-10/papezova-katecheze-buh-odpousti-pozveda-navraci-duveru.html>

••• Příprava na příští týden

27. neděle v mezidobí	5. 10. 2025
Mše svatá v 8 hod na Pouchově – za živé a + z rodiny Verešovy, Gažákovy, Krupovy a Tučkovy a duše v očistci.	
v 9:30 na Rožberku – bohoslužba slova.	
v 10:45 v Lochenicích – na dobrý úmysl.	

Liturgie v příštím týdnu	
<i>úterý</i>	<i>Památka Panny Marie Růžencové</i>
<i>sobota</i>	<i>Sv. Jana XXIII., papeže</i>
<i>neděle</i>	<i>28. neděle v mezidobí</i>

Mše svaté budou obětovány: úmysly doplním po návratu z dovolené	
<i>Pondělí</i> 6.10.	v 7:30 - Pouchov – na dobrý úmysl.
	v 17:00 - Rožberk – na dobrý úmysl.
<i>Úterý</i> 7.10.	<i>Mše svatá zde není.</i>
<i>Středa</i> 8.10.	v 8:00 - Rožberk – na dobrý úmysl.
	v 18:00 - Pouchov – na dobrý úmysl.
<i>Čtvrtek</i> 9.10.	v 17:00 - Rožberk – na dobrý úmysl.
<i>Pátek</i> 10.10.	v 8:00 - Lochenice – mše svatá nebude.
	v 17:00 - Rožberk – bohoslužba slova.
	v 18:00 - Pouchov – na dobrý úmysl.
<i>Sobota</i> 11.10.	v 18:00 - Pouchov – na dobrý úmysl.
<i>Neděle</i> 12.10.	v 8:00 – Pouchov – na dobrý úmysl.
	v 9:30 – Rožberk – na dobrý úmysl.
	v 10:45 - Lochenice – na dobrý úmysl.

Farní kavárna

Tuto neděli 5. 10. bude na Rožberku od 9:30 bohoslužba slova. Po ranní mši svaté zůstanu na Pouchově a srdečně vás zvu na faru. Chtěl bych se s vámi takto setkat vždy na první neděli v měsíci.

Pout' živého růžence a měsíc růžence

Tradiční pout' bude na Rožberku v sobotu 18. 10. 2025 od 16 hod. Na programu bude krátké zamyšlení, modlitba růžence a mše svatá od 17 hod. Srdečně zveme! Také připomínám, že celý měsíc říjen je zasvěcen modlitbě růžence, která v dějinách církve ale i dnes má velký význam a duchovní sílu. Papež Lev XIV. nás právě v těchto dnech naléhavě vyzývá k modlitbě růžence za mír.

Tichá adorace

Tuto neděli 5. 10. bude ve farním kostele od 19:30 hod tichá adorace. Srdečně zveme.

Lektoři příští neděle 12. 10.

Pouchov	Libuše Hovorková	Rožberk	Marika Bartošová
	Josef Jíša		Pavel Bartoš
	Anna Brychová		Jitka Bartošová